

Prejudiciële vraag

Moet, gelet op het dwingende vereiste van wegwerking van het buitensporige begrotingstekort en de in Europese bepalingen geregelde financiële bijstand, het beginsel van onafhankelijkheid van de rechterlijke macht, zoals dit voortvloeit uit artikel 19, lid 1, tweede alinea, VEU, artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie ⁽¹⁾ en de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie, aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen de maatregelen tot loonsverlaging waaraan de magistraten in Portugal zijn onderworpen, op grond dat zij door andere machten/organen van het openbaar gezag eenzijdig en permanent zijn opgelegd, zoals dit blijkt uit artikel 2 van wet nr. 75/2014 van 12 september 2014?

⁽¹⁾ PB 2000, C 364, blz. 1.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale Ordinario di Verona (Italië) op
10 februari 2016 — Livio Menini en Maria Antonia Rampanelli/Banco Popolare — Società
Cooperativa**

(Zaak C-75/16)

(2016/C 156/33)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale Ordinario di Verona

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Livio Menini en Maria Antonia Rampanelli

Verwerende partij: Banco Popolare — Società Cooperativa

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 3, lid 2, van richtlijn 2013/11 ⁽¹⁾, voor zover het bepaalt dat het „richtlijn 2008/52/[EG] ⁽²⁾ onverlet [laat]”, aldus worden uitgelegd dat het de lidstaten de mogelijkheid laat om in een verplichte bemiddeling te voorzien, enkel voor de gevallen die niet binnen het toepassingsgebied van richtlijn 2013/11 vallen, als bedoeld in artikel 2, lid 2, van richtlijn 2013/11, te weten contractuele geschillen die voortvloeien uit andere contracten dan verkoop- of dienstencontracten en geschillen waar geen consumenten bij betrokken zijn?
- 2) Moet artikel 1 (...) van richtlijn 2013/11, voor zover het consumenten de mogelijkheid biedt op vrijwillige basis klachten tegen ondernemers voor te leggen aan entiteiten die procedures voor alternatieve geschillenbeslechting aanbieden, aldus worden uitgelegd dat het in de weg staat aan een nationale regeling die voorziet in een beroep op bemiddeling, voor een van de geschillen als bedoeld in artikel 2, lid 1, van richtlijn 2013/11, als ontvankelijkheidsvoorwaarde voor een verzoek in rechte van een partij die als consument kan worden omschreven, en in elk geval, aan een nationale regeling die voorziet in een verplichte rechtsbijstand, en de eraan verbonden kosten, voor de consument die deelneemt aan een bemiddeling betreffende een van de vorenbedoelde geschillen, en de mogelijkheid om enkel met een gegronde reden niet aan de bemiddeling deel te nemen?

⁽¹⁾ Richtlijn 2013/11/EU van het Europees Parlement en de Raad van 21 mei 2013 betreffende alternatieve beslechting van consumentengeschillen en tot wijziging van verordening (EG) nr. 2006/2004 en richtlijn 2009/22/EG (richtlijn ADR consumenten) (PB L 165, blz. 63).

⁽²⁾ Richtlijn 2008/52/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 mei 2008 betreffende bepaalde aspecten van bemiddeling/mediation in burgerlijke en handelszaken (PB L 136, blz. 3).